

...

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	2.Kf.700.120/2023/4.
A felperes:	felperes1 (felperes címe)
A felperes képviselője:	Felperes képviselője (Felperes képviselőjének címe) (felperesi képviselő)
Az alperes:	Alperes (Alperes címe)
Az alperes képviselője:	Alperes képviselője
A per tárgya:	megbízási díj megfizetése iránt indított közzolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (13. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	a Miskolci Törvényszék 103.K.701.472/2021/12. számú ítélete

...

Í T É L E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel nem támadott részét nem érinti, fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.000 (huszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A per alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a peresített időszakban a felperes szolgálati helye állományában körzeti megbízottként teljesített szolgálatot. Az alperes a rendőrség illetékességi területén a felperes működési körzetét (község1 és község2) is magába foglaló körzeti megbízotti csoport működési körzetet alakított ki. A felperes ellátott a körzeti megbízotti és a csoport működési körzetén kívül a beosztásához nem tartozó járőri és egyéb (kísérőőri) feladatokat. A 2021. március 23. napján előterjesztett szolgálati panaszát felperes felettese a kérelem megalapozatlansága miatt elutasította.

A felperes keresete és az alperes védírata

[2] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a 2018. február 1. napjától 2021. január 31. napjáig terjedő időszakban – 31 többletfeladatellátással érintett hónapra – bruttó 898.628 forint megbízási díj és késedelmi kamata megfizetésére. A megbízási díj mértékét az illetményalap 75 %-ában határozta meg. Keresetének jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (továbbiakban: Hszt.) 71.§ (1) bekezdés a), b) és c) pontjait és (5) bekezdését jelölte meg.

[3] Az alperes védíratában a kereset elutasítását kérte, vitatva a követelés jogalapját ésösszecszerűségét.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 821.326 forint megbízási díjat és annak késedelmi kamatát. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Ítéletét – a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII.9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB szabályzat) 2., 3/d., 15., 20-21., 24-25., 37., 50., 62-63. és 72/c., valamint a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás 4-5., 7., 10., és 60. pontjaira figyelemmel – a Hszt. 2. § 25. pontjára, 71. § (1) bekezdés a) és c) pontjaira és (5)-(6) bekezdéseire; a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet 2. mellékletére; valamint a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 33/2015. BM rendelet) 10. § (2) bekezdésére alapította. Ítéletének indokolásában kiemelte,

hogy a KMB szabályzat kógens módon határozza meg az ellátandó feladatok körét, az abban foglaltak korlátlanul nem bővíthetők. Rögzítette, hogy a körzeti megbízott és a járőr külön beosztás; a felperes működési körzete nem bővíthető a körzeti megbízotti csoport működési körzetére. A lefolytatott okirati- és tanúbizonyítás alapján megállapította, hogy a felperes kísézőőrként nem volt igénybe vehető, továbbá a KMB szabályzat 24. pontjában foglaltakkal szemben a működési és csoportműködési körzetén belül és azon kívül rendszeresen ellátott a beosztásába nem tartozó járőri és egyéb feladatokat. E körben rámutatott, hogy az alperes a KMB szabályzat 21. pontjában előírt, az eseti jellegű elvonás feltételeit – a fokozott ellenőrzésekkel, TIK küldésekkel összefüggésben – nem tudta bizonyítani. Az irányadó ítélkezési gyakorlatra utalással megállapította, hogy az ellátott feladatok a felperes szolgálati beosztásához nem tartozó többletfeladatoknak minősülnek, melyekért a felperes részére – 29 hónapra vonatkozó igény esetében – a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja és (5) bekezdése alapján megbízási díj jár. Megállapította, hogy 2 hónap többletfeladatellátással nem érintett. Rögzítette továbbá, hogy a rendőrőrsön, illetve a rendőrkapitányságon a perbeli időszakban több járőri, illetve járőrvezetői státusz betöltetlen volt, továbbá a 2018. és 2020. években több esetben került áthelyezésre, átrendezésére sor, valamint a kinevezett személy képzettségének megszerzéséig önálló intézkedésre nem volt jogosult. Így a felperes igényét a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontja alapján is megalapozottnak találta. A megbízási díj havi összegét a kereseti kérelemtől eltérően, – az adott hónapban ellátott többletfeladatok mennyiségétől függően – 27 hónap esetében a rendvédelmi illetményalap 75 %-ában, 2 hónap esetében a rendvédelmi illetményalap 50 %-ában határozta meg.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[5] Az elsőfokú ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben annak megváltoztatásával a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a csak részben helyesen megállapított tényállás elemeinek a vonatkozó jogszabályi rendelkezésekkel történő összevetése útján téves következtetésekre jutott. Ezáltal megsértette a Hszt. 2. § 25. pontjában, 71. § (1)-(6) bekezdéseiben, 45. §-ában, a 33/2015. BM rendelet 10. § (2) bekezdésében és 2. számú mellékletében foglaltakat, valamint a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 78. § (2) bekezdését. Továbbá tévesen értelmezte a KMB Szabályzat 2., 3.d., 15., 18., 20- 22., 24., 25., 31., 37., 57-58., 60-63., 70. és 72.c. pontjaiban írt rendelkezéseket, és figyelmen kívül hagyta az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv tevékenység-irányítási központjai, egyes rendőri szervek ügyelei, valamint a segélyhívásokat fogadó központok egységes működéséről szóló 57/2013. (XII. 21.) ORFK utasítás (a továbbiakban: TIK utasítás) 3. és 28. pontjait.

[6] Az elsőfokú bíróság ítéletének [6] bekezdésében iratellenesen állapította meg, hogy a felperes a TIK és az előjárói utasítása alapján szinte minden szolgálatban a működési körzetében és működési körzetén kívül is ellátott járőri feladatokat, járőrszolgálatot; mivel a KMB szabályzat 24. pontja alapján járőr vezetőjeként járőrrel közösen beosztható volt, és a 37. pontja szerint a közterületi szolgálat alapvetően járőrozésből áll, működési körzetéből pedig a KMB Szabályzat szerint jogszerűen elvonható volt. Önmagában abból, hogy adott esetben a működési körzetén kívül látta el feladatait, nem következik, hogy a beosztásába nem tartozó járőrfeladatokat látott el. Megalapozatlan az ítéleti következtetés, hogy a perbeli feladatokat a körzeti megbízottaknak a járőrök létszám hiánya miatt kellett ellátnia, mert a felperesi – beosztásához tartozó – feladatellátás oka nem a járőrlétszám hiánya volt.

[7] Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a körzeti megbízotti csoportokra vonatkozó szabályok téves értelmezésével helytelenül állapította meg, hogy a felperes működési területe nem terjedt ki a körzeti megbízotti csoport működési körzetére. Tévesen értelmezte a közterületi szolgálat fogalmát, mivel a közterületi tevékenységen belül a közterületi szolgálat a közrendvédelmi és a közlekedésrendészeti szolgálati ágak tevékenysége, a körzeti megbízott feladatköre pedig a közrendvédelmi szolgálati ághoz tartozik, így az elsőfokú bíróság a KMB szabályzat 50-63. pontjainak figyelmen kívül hagyásával arra a téves következtetésre jutott, miszerint a KMB szabályzat 24. pontjától eltérő járőri feladatok többletfeladatnak minősülnek. A bővebb feladatköre miatt a körzeti megbízotti a járőr beosztáshoz képest magasabb besorolású beosztás.

[8] Téves és jogszabálysértő az elsőfokú bíróság azon következtetése, hogy a körzeti megbízott által ellátott közterületi szolgálat lényegében csak akkor tekinthető a körzeti megbízotti beosztásba tartozó feladatnak, ha azt a körzeti megbízott a működési körzetében és járőrrel közösen végzi; egyébként e tevékenység már járőrfeladatnak minősül. E körben utalt a KMB Szabályzat 15. pontja szerinti csoportkörzetben ellátott feladatokra.

[9] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság jogszabálysértő módon nem vette figyelembe a KMB szabályzat 21. pontjában foglaltakat, mivel a fokozott ellenőrzések időtartama, a veszélyhelyzet alatt ellátott feladatok, valamint TIK általi küldések a KMB szabályzat 21. pont b), c) és d) alpontjaiban foglaltaknak megfeleltek, továbbá az alpontokban rögzített eseteket nem külön-külön, hanem egyben értékelte. A TIK utasítása alapján ellátandó feladatok közé nem csak járőri feladatok tartoznak. A szolgálati feladat eseti jellege az eset felmerülésével van összefüggésben, annak megállapítását a rendszeresség nem zárja ki; nincs jelentősége, hogy a beosztási feladatoktól elvonásra az adott napon vagy hónapban akár többször is sor került.

[10] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Utalt rá, hogy az alperes anélkül vitatta a megállapított tényállást, hogy az általa helyesnek vélt tényeket, valamint az azokat alátámasztó bizonyítékokat megjelölte volna. Kiemelte, hogy a KMB szabályzat egyértelműen meghatározza, hogy a körzeti megbízott járőrfeladatokat milyen szűkítésekkel hajthat végre, és rámutatott, hogy a körzeti megbízott nem vehető igénybe (csoport) működési körzetén kívüli, valamint, ha a járőrpár másik tagja mellette nem járőr, járőrszolgálati feladatokra.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[11] A fellebbezés – az alábbiak szerint – megalapozatlan.

[12] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108. § (1) bekezdése szerint a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. A másodfokú eljárás terjedelme vizsgálatakor az ítéltábla figyelembe vette, hogy az alperes a marasztalási összeg mértékére vonatkozó bírói mérlegelést nem támadta, eljárásjogi felvetések mellett elsősorban az ítélet – jogalapra vonatkozó – anyagi jogi álláspontjának felülvizsgálatát kérte a másodfokú bíróságtól. A felülvizsgálat felülbírálati jogkörét illetően a másodfokú bíróság

rögzíti, hogy az alperes fellebbezésében hivatkozott 33/2015. BM rendelet, a Hszt. 45. §-a, 71. § (2)-(4) és (6) bekezdései megsértésére, azonban ezzel összefüggően a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait nem adta elő, ezért – Kp. 99. § (1) bekezdésére, 100. § (2) bekezdés b) pontjára és 104. § (1) bekezdésére figyelemmel – az ítéltábla ebben a körben nem vizsgálódhatottmivel a fellebbezésnek e körben nem voltak olyan érvei, amelyeket a másodfokú bíróság összevethetett volna az ítéleti indokolással. Az ORFK utasítás szolgálati viszonyra vonatkozó szabály [Hszt. 2. § 30. pont], de nem jogszabály, a KMB szabályzat, TIK utasítás egyes rendelkezései helytelen értelmezésére történő hivatkozás önmagában fellebbezésre nem adott alapot [Kp. 99. § (1) bekezdés], ezért a másodfokú bíróság az ORFK utasítások fellebbezésben felhívott részletszabályaival kapcsolatos álláspontját csak az eldöntendő jogkérdés (a kereseti igény jogalapjának fennállása) megítéléséhez szükséges mértékben ismertette. Ekként a fellebbezés keretei között eljárva a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezéseket megfelelően alkalmazta, ítéletének indokolásában e döntése indokait részletesen kifejtette, amellyel a másodfokú bíróság – az indokolás kiegészítésével – az alábbiak szerint értett egyet.

[13] Az alperes hivatkozott iratellenes megállapításra, részben vitatta a megállapított tényállást, ennek körében azt, hogy a felperes rendszeresen ellátott járőrfeladatokat, járőrszolgálatot, ugyanakkor fellebbezésében – mint arra a felperes alappal hivatkozott – nem jelölte meg, hogy ezzel szemben mit tart helyes ténynek, és milyen bizonyíték támasztja alá az állítását, továbbá az iratellenesség mely okiratok tartalmával összevetésben állapítható meg. Ezzel szemben a per adatai (felperesi és alperesi kimutatások, perben tett tanúvallomást tartalmazó tárgyalási jegyzőkönyv) a felperes által rendszeresen végzett járőri és egyéb feladatellátást alátámasztották; az pedig nem az eljárási szabályszegések vizsgálatára tartozó kérdés, hogy a TIK vagy felettesei utasítására végrehajtott járőri és egyéb feladatellátás értékelhető-e a megbízási díjat megalapozó többletfeladatként. Tehát az elsőfokú bíróság a Kp. 78. § (2) bekezdése körében értékelhető jogszabálysértést nem követett el. Mivel az alperes által a tényállás tisztázottsága tekintetében eljárásjogi jogszabálysértésként előadott további állítások a bizonyítékok értékelésével összefüggésben az irányadó normák értelmezésére vonatkoztak, ezért ezen érveket a másodfokú bíróság a fellebbezésben állított anyagi jogi jogszabálysértések körében vizsgálta.

[14] Az elsőfokú bíróságnak a Kp. 85. § (1) bekezdése alapján vizsgálnia kellett a keresetben hivatkozott Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontja szerinti feltételek teljesülését, jelesül, hogy a felperes ideiglenesen megüresedett vagy betöltetlen szolgálati beosztást látott-e el. Az e körben tett ítéleti megállapításait az elsőfokú bíróság tanúvallomásra (12. sorszámú jegyzőkönyv) és az alperes kimutatásaira (4. és 8. sorszámú beadványok mellékletei) alapozta, amellyel szemben, (továbbá bármely tényállításának az alátámasztására) az alperes a konkrét okirat megjelölésével iratellenességre vagy ellenkező tartalmú bizonyítékra nem hivatkozott, bizonyítási indítvánnyal nem élt, ezért megalapozatlanságra vonatkozó állításait alátámasztani nem tudta. Így a fellebbezésben előadott érvelés – a járőri és járőrvezetői státuszok betöltött volta alátámasztása hiányában – nem alkalmas annak megdöntésére, hogy a kereseti igény a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontja alapján is megalapozott volt.

[15] A felek közötti jogvita alapvető kérdését a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt feltételek teljesülése jelentette, tekintettel arra, hogy az alperes álláspontja szerint a

felperes által ellátott feladatok beosztásának részét képezték, azok többletfeladat jellege nem támasztható alá. Az ezzel kapcsolatos megállapítások az elsőfokú ítélet anyagi jogi álláspontjának felülbírálatához tartoznak, és a felek eltérő jogértelmezéséből fakadnak, amely jogértelmezéseket azonban a Kúria már a fellebbezésben felvetett valamennyi jogszabálysértés-állítás esetében elvégezte.

[16] A Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja szerint a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként. Erre figyelemmel az alperes jogszerűen utasíthatta a felperest olyan feladatok elvégzésére, melyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak és ahhoz igazodtak. Ugyanakkor hangsúlyozandó: az alperesnek az a joga, hogy a felperest a körzeti megbízotti beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását, továbbá az utasítás teljesítése esetén az érintett ellenszolgáltatásra való jogosultságát. Ha a felperes a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, a többletszolgálatért díjazásra jogosult [Hszt. 71. § (5) bekezdés].

[17] Az alperesnél a felperes körzeti megbízott beosztása az állománytáblában rendszeresített és a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás (munkakör). A következetes bírói gyakorlat (Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4., Kf.VII.39.523/2021/4.) szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, így ezen elvi alapról eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását. Az alperes csak a kinevezés szerinti munkakörön, tehát beosztáson belül határozhatja meg szabadon a munkaköri leírásban nevesített feladatokat, a munkaköri leírásba más munkakörbe tartozó feladatokat jogszerűen nem építhet be.

[18] A Kúria korábbi, jelen ügyben is irányadó határozataiban (Kfv.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) kimondta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatkört látott el, többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben a rendszeresen elvégzett további tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az mindenképpen többletfeladatként értékelendő.

[19] A TIK utasítás fellebbezésben hivatkozott rendelkezései alapot adnak ugyan a felperes beosztásától eltérő feladatellátásra utasítására, de nem alapozzák meg munkakörének más beosztásba tartozó feladatokkal történő bővítését.

[20] A Kúria következetes – jelen perben is irányadó – gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja ugyan esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat is, az ilyen jellegű feladat tartós ellátása ugyanakkor nem maradhat ellentételezés nélkül. Amennyiben a hivatásos szolgálati viszonyban álló hosszabb időn át a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, többletdíjazásra jogosult (Kf.VII.39.523/2021/4., Kf.VII.39.525/2021/3.). Ha a hivatásos állomány szolgálati viszonyban álló tagja (a körzeti megbízott) hosszabb időszakon át rendszerszintűen a beosztásához nem tartozó feladatkört ellátja, a járőrfeladatokat a körzeti megbízott működési és csoportműködési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többletszolgálatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.076/2022/4., Kf.VII.45.006/2022/4.).

[21] A felperes által végzett járőrszolgálati és egyéb (kísérőőri, átkísérési) feladatok, mint a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok, nem tartoztak a felperes kinevezés szerinti beosztásához. Az elsőfokú bíróság a becsatolt felperesi kimutatás (F/7.), alperesi kimutatások (4. sorszámú beadvány mellékletei), valamint tanúvallomás (12. sorszámú jegyzőkönyv) alapján helyesen következtetett a többletfeladat ellátására. A KMB szabályzat 24. pontja alapján a körzeti megbízott járőrvezetőként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen osztható be, de az alperes nem bizonyította, hogy a felperes beosztása a KMB szabályzat rendelkezései szerint valósult meg. A közrendvédelmi szakterületért felelős vezető köteles a közös közterületi szolgálatot úgy szervezni, hogy a feladatellátás – a KMB szabályzat 21-22. pontjában meghatározottak kivételével – a körzeti megbízott működési körzetében történjen. Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan rögzítette, hogy a felperes a járőrfeladatokat a körzeti megbízott működési és csoportműködési körén kívül nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen végezte, amelyre nem adtak jogalapot a KMB szabályzat 24., valamint 2. pontjai, mert ezek a feladatok nem a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatok. A KMB szabályzat 25. pont a) pontja kifejezetten tiltotta a felperes körzeti megbízott igénybevételét kísérőőri feladatokra. A felperest a peresített időszakban havonta nagy számban, rendszeresen - tehát nem eseti jelleggel - osztották be a körzeti megbízotti és csoport működési körzeten kívül járőri feladatokra, ezért az alperes megalapozatlanul hivatkozott a KMB szabályzat 21. pont b)-d) alpontjai alapján arra, hogy a késedelmet nem tűrő rendőri intézkedések esetén, valamint a fokozott ellenőrzések és a különleges jogrend időszakában a körzeti megbízott működési körzeten kívüli járőri tevékenysége megbízási díjra nem jogosít. A veszélyhelyzet miatti személyi átcsoportosítások a felperes eredeti szolgálati beosztása mellett ellátott többlettevékenység ellentételezése alóli mentesülésre nem adnak alapot (Kf.VII.45.184/2021/4., Kf.VII.45.176/2021/4.).

[22] A kereseti igény jogalapját tekintve nincs jelentősége az elsőfokú bíróság azon álláspontjának, hogy a felperes működési körzetének község1 és község2 településeket, és nem a körzeti megbízotti csoport körzetet tekintette, mivel – az alperes által nem megdöntött tényállás szerint – a felperes rendszeresen ellátott a körzeti megbízotti csoport működési körzeten kívüli járőri feladatokat. Az ugyanis, hogy az ellátott többletfeladatok mennyisége miként alakul, nem a helyettesítési díjra való jogosultság, hanem annak a mértéke megítélésénél vehető figyelembe. A csoportkörzetekkel összefüggésben a másodfokú bíróság megjegyzi, hogy a körzeti megbízotti csoport a rendőri feladatok összehangolása, a szolgálat ellátásának hatékonysága érdekében egyrészt a vezetés-szolgálatsszervezés (KMB szabályzat

3. pont b) alpont), másrészt távollét esetén – a KMB szabályzat 2. pont b) alpontja szerinti – körzeti megbízotti feladatot képező folyamatos rendőri jelenlét biztosítása (KMB szabályzat 15. és 27. pont) együttes céljából hozható létre. A Hszt. preambulumban is rögzített alkotmányos követelményhez igazodó folyamatos szolgálatellátás biztosítása miatt – a munkaköri leírásban meghatározott illetékességi szabályokra is figyelemmel – különös jelentősége van a körzeti megbízotti működési körzeten kívül, de körzeti megbízotti csoport körzetben ellátott feladatok egyenként történő vizsgálatának. Ezen esetekben az ellátott szolgálati feladat beosztáshoz tartozónak (KMB szabályzatban rögzített feladat) vagy többletfeladatnak (KMB szabályzattól eltérő vagy tiltott feladat) minősítése nem dönthető el pusztán a feladatellátás helye alapján. Erre a KMB szabályzat 2. pont bevezető mondatrésze és 72. pont c) alpontja sem ad alapot.

[23] A fentiek szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg azt, hogy a felperes által rendszeresen végzett járőrszolgálat és egyéb feladatok ellátása a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatként értékelhető, amely a Hszt. 71. § (5) bekezdése alapján megbízási díjra jogosít.

[24] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[25] A pervesztes alperes a Kp. 35. §-a alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) bekezdés a) pontja és 3. § (5) bekezdése alapján köteles a fellebbezéssel érintett pertárgyértékhez igazodó, és a jogi képviselő által kifejtett munkával arányosan számított, a pernyertes felperest megillető másodfokú perköltség megfizetésére.

[26] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért a fellebbezési eljárási illetéket a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[27] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[28] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2023. szeptember 20.

dr. Szőke Mária s.k.	dr. Bendli Attila József s.k.	dr. Németh Andrea s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró